

Hopsläppet med Muffin går jättebra. Hekla i mitten håller reda på att Muffin och Tindra sköter sig.

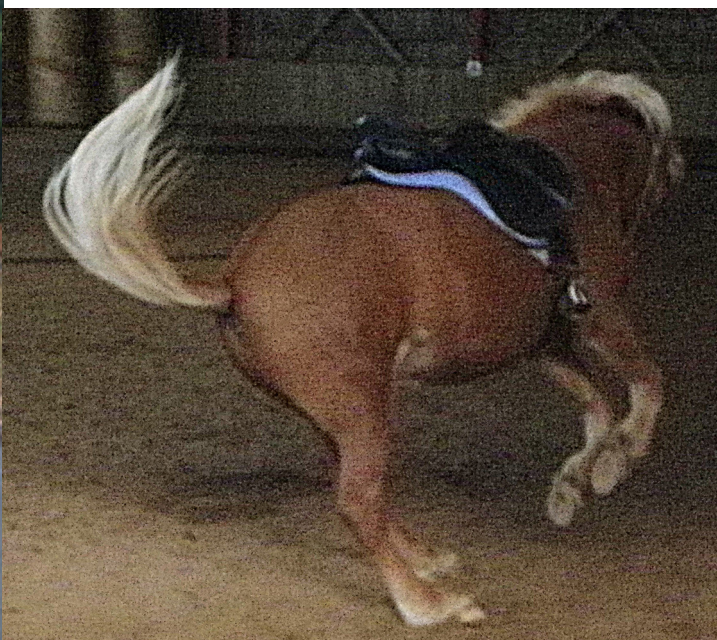
HÄSTLIV

Vilket hästår!

På våren fortsatte vi med inkörningen av Tindra, som Jessica hjälpt oss att påbörja. Men eftersom Jessica flyttade och det var flera i stallet som ville lära sig att köra, blev det en riktig körkurs. Körkursen leddes av Sofi Piehl (<http://www.gullungepilen.nu>) och Agneta Gabriellsson. Sofi kom först fem gånger till oss (med ett extratillfälle att titta på utrustning i Gullunge). Sedan i maj under en helg var vi väldigt laddade och förberedda för

att dra vagn, eller rättare sagt var våra hästar det. Och under helgen klarade alla hästar av att dra vagn. Det var inte bara Tindra som blev inkörd utan det gällde även Oðinn, Gósi, Hekla och Skáti, så till sommaren var sex hästar (inklusive Bliða) i stallet inkörda.

Tyvär (för oss) flyttade sedan Oðinn med matte och familj till Gotland under hösten. Men det blir säkert toppenbra för hela familjen och hästarna. Och nu funderar vi på när vi ska besöka dem.

Första ridturen utomhus med Tindra. Min ridlärare Agneta till vänster på Isak. Visst är hästarna lika? Inger dokumenterade. Till höger - en normal galloppstart för Tindra.

Efter lite sommarvila var det i september dags för inridning av Tindra. Lite pirrigt kändes det allt, med en häst som tydligen kan fara runt som en galning alldeles ensam i hagen eller försöka bryta sig ut hur hagen om det är för tråkigt där. Men allt har verkligen gått över förväntan.

Agneta Sjöberg som är CR-instruktör (centrerad ridning) har hjälpt mig med inridningen. Hon har både haft egen uppfödning av islänningar och tagit emot hästar för inridning. Att hon dessutom har häst i samma stall som jag är ju toppen.

Tindra, som är en trygg häst, skötte sig riktigt bra, ibland lite motvalls, åtminstone i början, men sedan tyckte hon det var så kul att få bli stor häst och var med på de mesta. Så nu har vi fått till den enklaste ridningen även om galoppen inte riktigt sitter i mattes kropp. De första galoppstarterna var nämligen bockstarter (för så gör man ju i hagen när man galopperar) så det tar nog lite tid innan matte kommer över rädslan av att det ska bli så igen. Men vi börjar både få till bärigheten i nedförsbackar och ett hyfsat trav.

I somras fick Sonia äntligen rida runt Garnsviken. Detta tack vare att Elisabeth Ahlgren skulle ordna en riddtur för tre av sina barnbarn. Så några dagar efter midsommarafton red hela gänget iväg från Lilla Körlinge där de hyrt sina hästar mot Domarudden. Ett första stopp blev det vid Ösby där vi fick en härlig lunch av Marianne och Bengt Dahlbeck. Vid Domarudden fick sedan hästarna stå i en liten gethage under natten, vilket de fixade fint. Vi fick sedan många beundrande blickar när vi red iväg på morgonen.

De allra sista dagarna i november kom så en sagohäst till stohagen, Muffin, som är en liten welsh. Hon och Tindra är lika gamla och blev kompisar på en gång - "äntligen några andra än de gamla tanterna i hagen".

Under den fantastiska vårvintern blev det flera slädturer. Alldeles innan året tog slut hann vi med att pröva parkörning också.